

73. Már keresztet vállra vettem...

Calmó

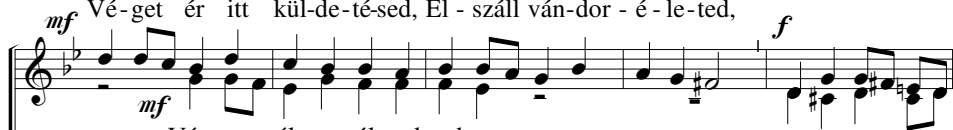

1. Már ke - resz - tem váll-ra vet-tem, S ér - ted min-dent el - ha - gyok.
2. Em-ber bánt - hat és za - var-hat; Szí - ved ál - dott me - ne - dék;
3. Ke-gye-lem -ből di - cső-ség - be Szállj, hi-ted majd szár - nyat ad,

Min - de - nem vagy, ár - va let-tem, Hon-ja vesz - tett szív va-gyok.
Sor-som pró - bál és sa - nyar-gat; É - des csend-del vár az ég.
S az ö - rök menny fény-kő - ré - be Be - ve - zet majd szent U - rad!

Vá-gyat,célt a múlt-nakadtam,Nincs már bennem vakremény,
Nin-csen bú,melykönnyetad-jon,Míg ke - gyel-med van ve-lem,
Vé-get ér itt kül-de-té-sed, El - száll ván-dor - é - le - ted,

Vá-gyat,célt a múlt-nak ad-tam,
Nin-csen bú,melykönnyetad - jon,
Vé-get ér itt kül-de - té - sed,

Mé - gis gaz - dag
Nincső-röm,mely

Nincsmárben-nem vak remény, Üd-vös-ség - gé
Míg ke - gyel-med van ve-lem,
El - száll ván-dor - é - le - ted,

Nincsmár bennem remény,
Míg ke - gyel-med ve-lem,
El - száll ván-dor-él - ted,

úr ma-rad-tam: Is - ten és a menny e - nyém!
el - ra-gad-jon,Hogyha nem ben-ned le - lem.
lesz reményed,

É - gi lá - tás - sa hi - ted.

Is - ten e - - nyém!
tő - led, Is - - - ten! hi - - - - ted.

